

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsek dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Naročnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

1. 27

Maribor, dne 7. marca 1910.

Letnik II.

Na obrambno delo!

Poldrug milijon Slovencev loži Nemce od Adrije. To malo, neznatno število naj bi bila ovira proti račemu nemštvu za vresničenje njegovega prepotenčnega dihačnega ideala, za vdejstvovanje pangermanije. Kaj takega se zdi oholemu nemštvu izzivanje in predrzno žaljenje. Zato se mu zdi naravno in dopustno, da z vsemi sredstvi postavnimi, a tudi takimi, ki bi jejo vsaki pravici in honetnosti v obraz, hoče doseči svoj cilj.

Že dolga leta, odkar se je pričela porajati med nami narodna zavest, vlada med nami in Nemci bojno razpoloženje. Do zadnjega časa so smatrali naši nasprotniki kot eden glavnih pripomočkov v svojih ofenzivnih naskokih na nas, popolno ignoriranje naše eksistence. Vstrajno in dosledno so se krčevito branili, da bi prišel kakšen glas o nas v širni svet, in bi se kje zvedelo, da biva na jugu avstrijske države mal, a žilav, po napredku hrepeneč, inteligenčen narod. Sedaj, ko smo si po dalekopotezni in spretni taktiki naših vodilnih politikov priborili vsaj to, da se nas imenuje in nekoliko vpoštevata ter se nas ne more več popolnoma vtajiti, si je nemštvo začrtalo drugo pot.

V prvi vrsti hoče s tem, da koroške in štajerske Slovence imenuje konsekvntno „die Wenden“, „die Windischen“, „die Pervaken“ itd., sugestirati javnosti mnenje, da mi nimamo nič skupnega s Slovenci in splošno z Jugoslovani, ter je silna drznost, prištevati, spravljati vse te pod en klobuk.

V drugi vrsti pa hočejo nas z brezprimerno težkim navalom vdušiti in preko naših trupel zgraditi svoj most do Adrije. Ne zadostuje jim dvamilijonska Roseggerjeva ustanova, katera je bila ravno te dni subskribirana. V novih, navduševalnih oklicih pozivljajo nemške kroge k prispevanju, ker rabijo še nadaljnjih milijonov, ako hočejo v kratkem in sigurno zagospodovati nad našimi bajno lepimi, mladega življenja prekipevalnimi pokrajinami.

V težkih, bojnih dnevih živimo. Nasprotnik se urno oborožuje k zadnjemu, usodepolnemu zamahljaju.

ju. Na zadostuje, da mi s podrojeno, potrojeno silo započnemo proti-obrambno delo. Dobro je tudi, da nekoliko rekognosciramo sovražnikove postojanke in pozicije in dosledno izvajamo posledice.

„Slovenec“ od 5. t. m. prinaša pod naslovom: „Naš narodni nasprotnik“ zanimiv članek. Radi aktualne vsebine in ker v podrobnem razkriva sovražnikov bojni načrt, navedemo nekatere zanimive podatke dobro poučenega člankarja.

Po kratkem uvodu navaja nekatere glavne točke, sklenjene na zborovanju leta 1901, v katerih je formulirana taktika nemške osvajalne politike: Proti posojilnicam se mora na nemški strani odgovarjati tudi s posojilnicami. — „Štajerca“ morajo Nemci radi podpirati, ker dela med Slovenci za nemško stvar in ker bo posebno velikega pomena pri vsakih volitvah. — Na Dunaju in v Gradcu naj se ustanovijo narodne pisarne, kamor bi se pošiljale informacije za nastavljanje uradnikov. — Proti utrakvističnim šolam se je treba boriti; značajne Nemce vzgajajo le popolnoma nemške ljudske šole. — Napravi naj se narodna zemljiška knjiga, iz katere se bode razvidelo, katera slovenska posestva bi bilo mogoče Nemcem pridobiti.

Označenih principov so se Nemci tudi pridno držali. Že sedaj mrgoli raznih šulverajnovih podružnic po naših obmejnih krajih in Súdmarka plačuje horendne cene za slovensko posest.

Pri svojem pohodu pa so zadeli Nemci ob trdnega in odločnega nasprotnika, ob katoliško prepričanje slovenskega ljudstva, ki ga uči ljubiti in spoštovati materin jezik, ter ga priklene na rodno grudo. Naša vrla duhovščina je stopila na čelo obrambnega dela in preprečila z vspodbujajo in z vzgledom roparske in potujčevalne nakane nasprotnikov. Ti so bili radi tega seveda vsi ogorčeni in so pričeli kar pihati jeze. Na jubilejnim zborovanju Súdmarke v Gradcu dne 9. julija 1909 je znani Malik pri splošnem navdušenju postavil tezo: „Naseliti zadosti močan pas protestantskih kmetov od skrajnega vzhoda do skrajnega zahoda Štajerske. Enako načelo velja tudi za Koroško.“ Na ta način hočejo Nemci odstraniti

glavno oviro, ki jim zabranjuje njihovo prodiranje v trdnem prepričanju, da bi s propadom katoliške misli zamrla tudi narodna in bi zagospodovalo egoistično, grabežljivo svobodomiselstvo, ki mu je komodno življenje ideal, vse drugo nič.

Močno oporo našemu zaupanju, da se ti naklepi ne vresničijo, bi dalo, ako bi videli, da nemški krščanski socialci obsojajo to politiko nasilnosti in ropanja. A temu žalibog ni tako. Njihovo krščanstvo ne pozna vekovečnega nauka: „Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.“ Pri njih tudi velja nekrščansko načelo: „Gebt Raum, Ihr Völker, unserem Schritt, weil wir die Besseren sind?“ Nekoliko so sicer pikirani, ker svobodomiselci naseljujejo protestante in vedno in povsod nastopajo proti katolicizmu, a toliko samozvesti vendar nimajo, da bi se otresli teh vplivov. Kakor pohlevni božji volki capljajo za svojimi svobodomiselnimi sorojaki, ki hočejo vstvariti veliko protestantsko Vsenemčijo in jim pomagajo pri njihovem roparskem prodiranju.

Ako vse to premislimo, potem nam mora postati jasno, da se moramo žilavo in z vso vnemo oprijeti obrambnega dela. Naši nasprotniki delajo z vsemi močmi in mi ne smemo zaostati. V nas vseh se mora živeti misel, da nam veljajo besede, katere je zmagoslavno in prešerno izgovoril svečana meseca 1907 na zborovanju Schulvereina v Gradcu njegov predsednik, ako jih le nekoliko spremenimo:

„Pojdite vun v jezikovno mešane kraje, oglejte si delo, ki smo ga dovršili, in ga moramo še dovršiti in potem pojdite k svojim sonarodnjakom in povejte jim, da se nihče ne sme imenovati Slovenca, kdor ne izpolnjuje svoje slovenske dolžnosti! In če greste vun, izrabite brezobzirno, če je treba, svoje stališče, da bo vsak Slovenec izvršil svojo dolžnost. Ako se to zgodi, potem je zagotovljena bodočnost slovenskega naroda, neodvisna od naklonjenosti ali nenaklonjenosti kraljev, neodvisna od dobrohotnosti vlade, zagotovljena po lastni narodni moči!“

Dela je obilo, ampak doseči moramo cilj, označen v citiranih besedah, ker le tem potom se rešimo. Na obrambno delo!

PODLISTEK.

Ko je priplul parnik k skalnatemu otoku.

(Švedski spisala Helena Nyblom.)

(Konec.)

Bil je tako velik in težak, da ji je kakor solnce obdajal valovite lase in se ji nagibal prav do temnih obrvi.

V misli zatopljen se je oddaljevala, od družbe bolj in bolj, in stopala vedno globokeje v molčeči in temni gozd.

Njeno srce je bilo tako polno, a tega, na kar je mislila, ni mogla povedati niti svojemu očetu, niti materi, da, niti svoji najboljši prijateljici.

Še sama je komaj vedela, je li zelo srečna ali zelo nesrečna. Njena prsa so se ji zdela pretesna za vse slutnje, ki so jo napolnjevale, za slutnje o nečem neznanem in čudovitem.

Pritisnila je roki na srce in gledala na široko morje.

Zdaj je dosegla otok, o katerem je sanjala — in vendar! — da, niti tukaj ni mogla z nikomur govoriti o vsem tem, kar ji je pretilo od bolečine in blaženstva razgnati srce.

Obstala je pri mladi, vitki buki. Listje je bilo tako košato in prozorno-zeleno. Deblo tako okroglo in gladko; dolge veje so se pa skoraj dotikale zemlje.

Stegnila je roke, da bi odlomila vejico. Tedaj pa je zapazila naenkrat glavo mlade ženske, ki je gledala iz zelenja.

Vila drevesa je bila, ki se je pripogibala k tej deklici.

Vila si je bila tudi vpleta velik venec svežega bukovja v zlate lase in je imela tudi črne obrvi in svetlo-modre oči.

„Ali si ena naših?“ je vprašala vila.

Govorila je, kakor bi gozd polahko šumel.

„Človek sem“, je odgovorilo dekle.

„Kaj je to človek?“ je vprašala vila.

„Tak kot jaz je človek“, je odgovorilo dekle.

„Toda ti! — kdo si ti?“ je vprašalo zdaj dekle.

„Vila tega-le drevesa sem“, je dejala druga.

„Kaj je to?“ je vpraševalo dekle, „tega še nisem slišala.“

„Všeč si mi“, je dejala vila in se smehljuje poklonila dol.

„In meni si ti všeč!“ je zavrnilo dekle in se stegnilo, kolikor ji je bilo mogoče.

V objemu sta si gledali globoko v oči, obdani od listja, ki se je svetlikalo na solncu.

„Ali ti smem nekaj na uho zašepetati?“ je vprašalo dekle. „Ne morem več dalje sama prenašati, nekemu moram zaupati.“

„Le povej!“ je rekla vila in se pripognila tako nizko, da se je dekle dotaknilo z ustnicami njenega ušesa. „Nikogar ni tukaj, ki bi te mogel slišati.“

In potem je dekle prislonilo ustna še bližje na uho vile in začelo šepetati.

Šepetala je tiho in dolgo; in okrog in okrog je šepetala gozd, da bi pokazal, da ne stoji zato tukaj, da bi prisluškoval.

In med tem, ko je šepetala, je vila zdajpazdaj prikimala, hoteč reči:

„Oh da, kako dobro te razumem!“

In ko je končala, je dejala vila čisto tiho:

„Zdaj ti hočem še jaz zaupati svojo skrivnost!“ in potem je začela kramljati dekletu nekaj na uho.

Listi njunih vencev so se strnili, njuni svetli lasje so se zmedli v eno zlato zmešnjavo. Vila je šepetala in mladenka je prikimovala z glavo, češ:

„Tedaj je s teboj prav taka, kot z menoj!“

Ko pa vila ni imela nič več povedati, sta se zopet objeli in poljubili.

Potem nista več govorili. Zrli sta si v oči, pa nista mogli jasno videti, ker sta imeli solzne oči. In gozd pa je šumel glasneje in glasneje, češ:

„Otroci! Otroci! Vedno ista pesem!“

Tedaj je prodril v tišino naenkrat doneč glas. Bilo je znamenje, da je parnik pripravljen za odhod. „Odpluli bodo! Proč moram!“ je sedaj hitro vskliknilo dekle. Še enkrat je pritisnila svoje lice na vilino.

„Saj ne boš nikomur naprej pravila?“ je šepetalo dekle.

Vila je položila kazalec na ustnice in izginila med bukovim listjem.

Mladenka je pa letela kakor veter skozi gozd. Njena bela obleka je vihrała kakor poletni oblak.

V velikih skokih je pridrvila po pobočju in dosegla obrežje v trenutku, ko je parnik dvignil mačka.

To je bila rabuka, kakor bi bežala cela vojska! Ko so pa srečno dosegli odprto morje, se je vse drenjalo na zadnji krov, še enkrat pogledat začarani otok.

Gori na višini je ležal stari favn. Napihoval se je ter rasel na dolgo in široko, da se je nazadnje zdelo vsem preplašenim očem, ki so strmele gor, kakor bi bila cela pečina samo eden velik favn z ovnovimi rogovi in kozlovskimi nogami; in potem se je zasmejal stari tam gori zopet tako divje in razposajeno.

Koruptne razmere na Francoskem.

Francoski svobodomiseli in prostozidarji so privedli francosko ljudstvo na rob popolnega nramnega propada. Politika sedanjih vodilnih krogov je tako demoralizirana, da se zgražajo celo navdušeni oboževalci frimasonstva, katero bi silno radi spravili tudi pri nas v cvetje.

Ker se bližajo volitve in se poslanci boje za svoje mandate, ker v vsej štiriletni legislativni dobi niso napravili nič, se sedaj pehajo, da bi si z raznimi masnimi cukerkami priborili omajano zaupanje. Od vseh strani tišče v finančnega ministra in pri proračunu predlagajo zvišanje vseh takih postavk, s katerimi bi se prikupili volilec, brez ozira na to, da se državni izdatki brezprimerno pomnože in ni nikjer pokritja. Kaj briga te v egoističnem svobodomiseltvu okostenele može država. Njihova glavna skrb je mandati, ki donaja letnih 15.000 frankov. Okrog tega idola se vrti vse njihovo ravnanje in nehanje.

Finančni minister Cochery je hotel, da bi se rešil deficita, zvišati doklade na tobak in na alkohol. A poslanci tega niso dopustili. Zbali so se mogočnih in vplivnih krčmarjev, katerih naklonjenost bi bili zaigrali, ker bi bili ti z novimi dokladi prizadeti, in so odločno zavrnilo finančnega ministra: quod non. Gospod Cochery je bil prisiljen opustiti svojo idejo.

Kakor pa trde poznavaelci francoskih razmer, je strah poslancev, da v prihodnje ne bo več masnih 15.000 frankov na leto, neutemeljen. Francoski volilec, posebno v južnih pokrajinah, je že totalno korumpiran in demoraliziran. Njemu je poslanec za to tu, da mu priskrbi raznih ugodnosti, da v njegovem smislu vpliva na justico, na vojaške oblasti itd. Volilec ima poslanca s tako politično moralo, kakor jo ima sam. Zato tudi ne vpraša veliko po programu, po načelih, ampak samo po tem, kaj mu bo pridobil v gospodarskem in socialnem oziru. Pri teh volileh odločuje osební dobiček, in volitev je nekaka licitacija.

Posledica tega pa je, da je volilni boj nenavadno umazan in surov. Nič nenavadnega ni, ako si kandidati predbacivajo na plakatih razne tatvine, sleparije, uboje in druge take čedne stvari. Že sedaj v pričetku volilne kampanije je boj tako gnusen, kak bo pa še-le proti koncu, ker gotovo se bo še stopnjeval.

To so žalostni simptomi, ki razkrivajo popolni moralni propad. Ljudstvo je pod vplivom egoističnega liberalizma popolnoma posurovelo. Proslavljena moderna etika je zatrla v srcih vsak čut plemenitosti in pravičnosti, duha je pa napolnila s sebičnostjo in ga priklenila na mrtvo materijo brez poleta, brez idealizma. Proč s svobodomiseltvom!

Dr. Lueger.

Kakor je človeško življenje spremenljivo, zdaj veselo, zdaj žalostno, tako je tudi z bolnim dr. Luegerjem. Včasih zasije solnce upanja, da bo boljše, a ne dolgo potem pa temni oblaki zopet zakrijejo vse.

Najtežavnejše pri bolniku je to, da mu želodec skoraj nobene jedi ne prenese. Če bi mu še jed tudi semtertje dišala, vendar mora vedno po zavzivanju zopet vse izbljuvati. Zdravniki se vsled pojemanja telesnih moči resno boje, da bi bolniku tudi srce otrpelo.

V petek dne 4. marca je bil dr. Lueger že toliko razpoložen, da je obedoval zunaj postelje. Zavžil je nekaj žlic juhe, tri ostrige, malo kuhanega sadja, nekaj koščkov žemlje ter več požirkov vina. Po obedu pa je s slastjo pušil priljubljeno smodko. Tokrat je želodec izjemno zdržal povžito jed.

V noči od petka na soboto dne 5. marca, je pa imel bolnik jako nemirno noč. Bljuval je mnogo, spanje nemirno, ledvice niso delovale.

V soboto dne 5. marca opoldne so zdravniki s prošnjami Luegerja pripravili do tega, da je zavžil malo juhe, ali takoj na to je bolnik vse izbljuval ter je vsled tega postal zelo slab. Ledvice tudi ta dan niso delovale.

jeno, da se je razlegalo čez celo morje — daleč do parnika.

„Premislili si bomo, predno izstopimo tu v drugič!“ je govorila družba med seboj, potem je pa ukazala skuhati za pomirjenje živcem močno črno kavo.

Ko je bil pa parnik izginil kot črna točka na obzorju, se je prikazalo morsko ljudstvo iz svojih duplin in plesalo v penah med morskimi obrežnimi skalami.

In gori na gozdni jasi so plesali favni in vile kresni ples, dokler ni vsplaval polni mesec nad obširnim morjem; in še nikdar ni pela staremu favnu piščal tako čarovito.

Ko se je pa znočilo, ko se je ohladil zrak in je bilo šlo na parniku vse počivati, je sedela mladenka še dolgo na krovu in zrla na morje, ki je bilo začelo na zahodu kopičiti črne oblake.

Gledala je po skalnatem otoku, ki je izginil, in potem je menila:

„Čudno, vila je bila edina, s katero sem mogla res govoriti!“

Lueger mnogo spi, vendar se mnogokrat prebudi, ker ima hude bolečine. Iz bolnikove sobe se sliši pogosto globoko vzdihovanje. Okrog 11. ure ponoči dne 5. marca je zavžil bolnik nekaj žlic šampanjca, krog polnoči pa malo toplega mleka, oboje mu je želodec ohranil. Zdravniki so mnenja, da, če bi želodec vzdržal jedila in druge okrepujoče snovi, ter bi ledvice spet začele delovati, je upanje, da se bolnik še nekaj časa ohrani pri življenju. Sicer pa je katastrofa pričakovati v najbližjem času.

Dr. Lueger se še vedno pridno zanima za javno življenje. Za torek dne 8. marca je zahteval sklicanje seje občinskega sveta. Vedno mora biti eden njegovih prijateljev, član mestnega sveta, v njegovi bližini, da ga informira o tekočih občinskih zadevah.

Vsak dan se za zdravje bolnikovo opravljajo v mnogih cerkvah službe božje in razne pobožnosti. Ves Dunaj, vsa krščanska društva in mnogoštevilne kongregacije prirejajo neprestano verske pobožnosti za zdravje ljubljence Dunajčanov — dr. Luegerja.

Politični pregled.

Državni zbor.

Seja, 4. marca.

Najprvo sta govorila generalna guvernika, krščanski socialci Kunschak in rusinski poslanec Lewicki k proračunu. Za tem sta bila proračun in finančna predloga odkazana proračunskem odseku.

Nujni predlog češkega poslanca Smrčka, ki je prišel na to v razpravo, govori proti carini na ladjeplombo na Labi, ki jo namerava naložiti Nemčija. Trgovinski minister Weiskirchner se tudi odločno izjavi proti načrtom Nemčije, s katerimi se krši mednarodne pogodbe. Predlog je bil soglasno sprejet.

Prihodnja seja v torek dne 8. t. m.

K situaciji.

Zopet vse govori o rekonstrukciji. Načelnik Poljskega kluba je, kakor smo že poročali, v proračunski debati precej odločno zahteval skorajšno presnovo ministrstva in zopet je to vprašanje v ospredju. Najbolj zgovorni so nemški svobodomiseli, ki se boje vsake rekonstrukcije, kakor vrag križa, posebno sedaj, ko so se sprli z nemškimi krščanskimi socialci radi naučnega ministra Stürgkha. Ta zadeva je praveati unikum in je značilna za nemški frajzin. Le pomislite! Stürgkh stopi kot zastopnik nemškega nadutega svobodomiseltva, v kabinet in sedaj ga morajo braniti krščanski socialci proti napadom, med katerimi igra važno vlogo tudi slučaj Schmoranzera.

Baron Bienerth tudi ni preslišal Glömbinskieve zahteve in je določil tekoči feden za pogajanja. V sredo dne 9. t. m. bo konferiral s predsedstvom Slov. Unije. Ako hoče položaj rešiti, bo moral pač popolnoma kreniti na druga pota.

Za belokranjsko železnico.

Dr. Šusteršič in tovariši so vložili nujni predlog, v katerem zahtevajo, da se belokranjska železnica in zveza z Dalmacijo čimpreje izgotovi.

Dopolnilna državnozborska volitev.

Pri nadomestni volitvi za državnozborski mandat češkega agrarca Bergmanna, ki je odstopil, je prišlo do ožje volitve med češkim agrarnim kandidatom Mašalo in socialnim demokratom Bruho.

Slovanska Jednota.

Slovanska Unija je sklenila v svoji seji, da bo glasovala proti proračunu, kakor tudi proti finančni reformi, če vlada, ne bo skrbela za to, da se ustvarijo pogoji, da se razmerje med vlado in Slovansko Unijo popolnoma spremeni.

Vsi posamezni klubi Unije so sklenili, da se popolnoma, pridružujejo temu sklepu Slov. Unije.

Kakor je videti, vlada brez Slovanov ne bo rešila državnozborskega voza iz blata.

O pokojnini ministrov in poslancev.

Ustavni odsek je dne 4. marca razpravljal o pokojninah ministrov.

Krščanski socialci so predlagali, naj se določi enotna pokojnina za vse ministre v znesku 8000 K, vendar pa doleže pokojnino samo tisti ministri, ki bodo službovali najmanj 3 leta.

Poslanec Heilinger je predlagal, naj bi se dala primerna pokojnina tudi tistim poslancem, ki so vse svoje življenje žrtvovali parlamentarnemu delu, a ostali pri tem reveži.

Odsek je naročil poslancu Heilingerju, naj izdela referat o teh predlogih.

Grof Tisza se demaskira.

Naše slutnje se vedno bolj vresničujejo. Grof Tisza, glavni stebel Khuenove stranke, kaže vedno bolj svojo barvo. Ako sodimo po tem, nam postaja jasno, da se politični odnošaji na Ogrskem še ne bodo spremenili. Konečni cilj novih mož je ravno isti, kakor prejšnjih, samo taktika in način delovanja je drugačna.

V nekem svojem govoru pred par dnevi se je izrazil: „Skrbeti moramo, da se bo šolska mladina učila samo ogrsko. Ako bodo pri ogrskih polkih častniki in moštvo zmožno ogrskega jezika, potem bo tudi občevalni armadni jezik ogrski.“ To je popolna

stara pesem Kossutha in drugih, ki zahtevajo popolnoma ločeno armado.

Ako ravno pa v zgorajšnjem govoru Tisza zahteva, da morajo biti vse šole ogrske, se vendar po drugi strani laska narodnostim, katerim obljubuje popolno svobodo v njihovih verskih, narodnih in kulturnih stremljenjih in jih zagotavlja bratske ljubezni.

To je pač stara mažarska metoda. Kadar se rabi narodnosti — in Khuen in Tisza jih sedaj nujno rabita — takrat se jih z očarujočimi obljubami zaziblje v prijetne sanje. Ali bodo neki šli tolikokrat oslepjeni Slovaki, Rumuni in drugi zopet na lim? Tem potom se ne bodo nikoli osvobodili žulečega jarma!

Velike demonstracije v Berolinu.

Včeraj dne 6. marca so uprizorili v Berolinu socialni demokrati velikanske demonstracije proti nameravani krivični volilni pravici za pruski deželni zbor. Nad 100.000 demonstrantov raznih strank se je zbralo ter so dali v ogorčenih govorih in kulosalnih demonstrativnih obhodih po ulicah duška svoji nevoilji proti nameravani novi volilni pravici, ki bi oropala široke ljudske mase volilne pravice.

Prišlo je do resnih, krvavih spopadov med policijo in demonstranti.

Raznoterosti.

Zavist se drži liberalca, kakor klošč kože. „Narodni Dnevnik“ zavida deželnemu poslancu gosp. Terglavu njegov stvarni in podučni članek o davku na pivo in o hmeljarijih, ki ga je objavil v „Slovenskem Gospodarju.“ In ker se iz zavisti navadno porode še drugi grehi, se je zavisti „Narodnega Dnevnika“ še pridružila laž in obrekovanje, češ, da Terglav kaj takega sploh spisati ne more. „Nar. Dnevnik“ najbrže sodi, da so ponesrečeni študenti edini ljudje, ki še znajo pametno misliti in gladko pisati. Gospodje liberalni „prosvitljenci“, bodite preverjeni, da tudi naši kmetje kaj znajo, in sicer veliko znajo, in da je dotični članek v „Slov. Gospodarju“ od prve do zadnje vrstice spisan od gospoda Terglava.

Romanje v Rim. Dne 21. aprila bo vozil z Dunaja v Rim poseben romarski vlak, ki ga priredi bratovščina nadangelja Mihaela. Romarji bodo ob tej priliki obiskali tudi Loreto in Assisi. Kdor bode želel, se lahko tudi udeleži izleta v Neapolj. Za prekrbo romarjev se bo vse izvrstno poskrbelo. Natančnejša pojasnila daje romarski odbor na Dunaju, I., Singerstrasse 18. Prijaviti se je treba do 22. marca.

Vinogradnikom. Na Dunaju se bo vršil od 5. do 10. septembra letos velik kongres vinogradnikov iz vse Avstrije. Vršili se bodo poučni izleti pod vodstvom priznanih vinarskih strokovnjakov; na shodu samem pa bode mnogo važnih stanovsko-strokovnih razprav. Ob času shoda bo tudi razstava raznovrstnega kletarskega in vinogradniškega orodja. Ta tečaj, oziroma razstava bo za avstrijske vinorejce gotovo velike važnosti. Kdor bi se rad teh prireditve udeležil, naj to naznani Fr. Wenischu v Kremsu ob Donavi.

Avstrijsko vinogradniško društvo je imelo včeraj dne 6. marca na Dunaju protestno zborovanje proti nameravanemu vinskemu davku. Na tisoče vinogradnikov iz Nižje-Avstrijske in mnogo zastopnikov iz vseh vinorodnih dežel, je prihitelo na Dunaj, da združeno in impozantno izreče svoj protest proti udarcu, s kojim hoče finančni minister zadeti avstrijsko vinogradništvo. V imenu Vseslovenske Ljudske Stranke je na zborovanju govoril tudi državni in deželni poslanec dr. Korošec ter izjavil, da bodo vsi njeni poslanci, najsi zastopajo vinorodne kraje ali ne, glasovali proti davku, ter na tak način dokumentirali potrebno solidarnost avstrijskih agrarcev.

Regulacija Drave. Čeprav je zakon zaradi regulacije Drave sankcioniran in potrební denar na razpolago, vendar nemški deželni odbor ni hotel regulacije nadaljevati, ampak ustavil je vsa dela pri njej. Zopet nov dokaz, kako utemeljena je slovenska obstrukcija, ako se celo deželni odbor upa tako igrati s slovenskimi interesi. Izgovor, da se to zgodi zaradi slovenske obstrukcije je hudobno izmišljen, ker je regulacija Drave bila zasigurana že, predno je bilo o tej obstrukciji duha in sluha. Vsega početja je krivo le politično sovraštvo nemškega deželnega odbora proti slovenskemu ljudstvu. Popravljamo tudi notico „Tagespošte“, katera hvali Orniga in Ploja, a zamolči, da je v imenu slovenskih poslancev interpeliral tudi deželni odbornik Robič. Nam se zdi, da je nekdo začel skupno z Nemci zopet intrigrirati proti slovenski taktiki v deželnem zboru.

Bei gedämpfter Trommel . . . „Marburger Zeitung“ prinaša neko spako in pravi, da je to slovenski prevod stare in lepe nemške pesmi. Ta spakodrana zmes, ki jo objavlja „Marburgerca“, ni slovenski jezik, ampak tista izkvarjena in ogabna mešanica, ki jo govore tisti nesrečni slovenski otroci, ki so bili obsojeni, da so morali obiskovati samonemško šolo in vsled tega celo svoje življenje ostanejo obžalovanja vredni buteljni, katerim se celo posmehuje „Marburgerca.“ Ta jezikovna nakaza je podobna tisti slovensčini, ki jo zvečine govore in pišejo nemški in nemškutarski uradniki na slovenskem Spodnjem Štajerskem, ki zbog nedovoljnega znanja ali celo neznanja slovenskega jezika med nami izvršujejo svoj poklic „bei gedämpfter Trommel.“

Ljubljanski župan Ivan Hribar je precej nevarno obolel. Odpeljati se je moral na Dunaj, kjer bo operiran.

Udeleženci tečaja za župane dobe ceno hrano in stanovanje v gostilni Sandwirt, Viktringhofgasse. — Ob enem opozarjamo vse udeležence na to, da priredi v nedeljo ob 8. uri zvečer S. K. S. Z. v dvorani delavskega društva, Flössergasse 4, dve zelo lepi gledališki predstavi.

Za duhovnika se izdaja 35letni vrtnarski pomočnik Ivan Frakelj ter pobira milodare za uboge otroke in cerkev sv. Jožefa v Celju. Navihaneč je po obrazu obrat, nosi črn klobuk, siv dežni plašč in bel ovratnik, podoben duhovniškemu. Frakelj govori slovensko, hrvaško, nemško in laško. Kjer bi se utegnil pojaviti, naj ga izroče najbližnjemu varnostnemu oblastvu.

Služabnik škofa Slomškega, umrl. Pri Sv. Juriju ob juž. žel. je umrl Janez Hren, star 86 let. Pokojnik je bil dolgo let v službi pri pokojnem lavantinskem škofu Antonu Martinu Slomšku in bil tudi navzoč pri njegovi smrti. Bil je velik dobrotnik revežev in raznih cerkva. Svoje premoženje je zapustil v dobre namene, posebno pa za zidavo nove prepotrebne cerkve v St. Juriju ob juž. žel.

Škof v Djakovu na Hrvaškem, kjer je škofijska stolica po smrti škofa Jurija Strossmajerja že več let izpraznjena, postane, kakor poročajo razni listi, najbrže profesor dr. Anton Bauer, odlični hrvaški poslanec.

Kdo je še dovolj nemški? Krščanski socialci seveda ne, ker njihovo srce hrepeni preko Alp proti Rimu in ne proti tevtoburškemu gozdu. V zadnjem času so pretentirani nemški merosodniki že tudi našli, da celo liberalni Nemci in ustavovorni veleposestniki nimajo več dovolj pristno nemške notrine, da niso več pravi in plemensko popolni Nemci. In ko so patentirani nemškoetnološki preizkuševalci to dejstvo doznali, so takoj začeli izvajati praktične posledice in dotičnikom odrekati pravico, da bi v javnosti še dalje veljali kot Nemci. Prva in glavna žrtev tega nemškonarodnega merosodstva bi naj bil naučni minister grof Stürgkh. In zakaj? Ni li nemškega pokolenja? Da. Ali je kdaj zatajil svoj narod in prestopil k drugi narodnosti? Ne. Toda on ni tak Nemec, kakor najmodernejši vzor avstrijskega nemštva, pognani minister Schreiner, ki je bil rodom Čeh, kojega mati ni niti prav znala nemški. Po vzoru tega moža se ravnaajo naši spodnještajski renegati, ki jim po žilah z večine teče slovenska kri, pa menijo, da imajo celo nemško narodnost v zakupu, in kakor blazni v deliriju bijejo proti tistim, ki so si ohranili vsaj nekaj normalne človeške pameti.

Železnica Polzela—Kamnik zagotovljena. Pri železniškem ministru je bila deputacija pod vodstvom barona Apfaltrerna in gospoda Mejača zaradi železniškega projekta Polzela—Kamnik. Železniški minister je deputaciji sporočil, da je proga Polzela—Motnik že zagotovljena, zavoljo proge Motnik—Kamnik pa se mora železniško ministrstvo še dogovoriti s finančnim ministrom, jo bo pa priporočilo.

Bosanski hodži so pa res imenitni kulturosoeci. Sicer nepoklicanim nikdar ne pride na ušesa, kaj pridigujejo v džamijah, a sedaj se je pa le nekoliko odgrnil zastor od njih tajinstvenega delovanja. List „Musavat“ namreč očita odborniku novoustanovljene Muslimanske samostalne stranke, hodži Pandža, da je še pred tremi leti, ko še ni bil plačan od vlade, grozovito rohnel proti vsemu, kar je spominjalo na evropsko kulturo. Proklinjal je moderno nošo in šole, ter celo branil dijakom, da bi si dali plombirati zobe. Mohamedanske vernike je nagovarjal, da naj se izselijo, sam je pa ceno zemljo kupoval. Danes je seveda napreden med naprednimi...

P. Emanuel Leitner, po širokem svetu dobro znan provincijal usmiljenih bratov v Gradcu, se je podal v četrtek dne 3. marca v objubljeni deželo (Palestino), da obišče tam dve podružnici svoje notranje-avstrijske provincije, prvo v Nazaretu in drugo v Tarturu blizu Betlehema. Spremlja ga redovni brat Vunibald Hiedl. Vrneta se, če Bog da, čez dva meseca ali začetkom maja. Pri mnogobrojnih bolniških v Gradcu č. gospoda provincijala nadomestuje usmiljeni brat Kamilo Heller, doktor vsega zdravilstva, že jako izkušen zdravnik.

Družba sv. Cirila in Metoda in obmejni Slovenci. Po skupščini Ciril-Methodove družbe v Bohinjski Bistrici, kjer se je katoliško misleče Slovence drzno izrinilo iz društvenega vodstva, nastale so v tej družbi uprav žalostne razmere. Mesto da bi se skrbelo res v pravem smislu za rešitev slovenske dece, pošilja Ciril-Methodova družba na našo jezikovno mejo v veliki množini „Svobodno Misel“, „Slovenski Narod“, „Narodni Dnevnik“ in druge ekstremno liberalne in v prostozidarskem tonu pisane liste. Slovensko ljudstvo, ki tako vneto sega po slovenskem berilu, čita izbruhe svobodomiselnosti ter se polagoma okuži s temi protiverskimi produkti liberalnih možgan. Kar še našega ljudstva ni okužilo liberalno nemško časopisje in Südmärkinki pamfleti, pa še hoče dodati slovenski liberalizem potom Ciril-Methodove družbe.

Veliki škandal so se dogodili v arsenalu vojne mornarice na Francoskem. Prišli so na sled kar celi podkupovalni agenturi, ki je posredovala med dobavitelji in nepoštenimi mornariškimi uradniki.

Baronica Vaughan. Sinovi te soproge pokojnega belgijskega kralja Leopolda bodo dobili novo plem-

stvo s pridevkom princev Saxon-Coburg-Gotha. Dosedanji titel, ki jim je bil podeljen od države Kongo, ne bo več veljal.

Nadvojvoda Leopold Salvator si je najel učitelja hrvaščine v osebi akademika Vladimira Sprajcerja, da bo poučeval njegove otroke.

Štrajk v Filadelfiji, ki je izbruhnil pred kratkim, zadobiva vedno večje dimenzije. Vsak dan se vrše hudi boji med policijo in štrajkovci, ki so pričeli uničevati javne naprave. Mrtvih in ranjenih je nešteto oseb. Za dan 5. marca je od centralne strokovne komisije napovedan generalni štrajk.

Štajersko.

Št. Lenart pri Veliki Nedelji. V nedeljo, dne 13. sušca je tukaj veliki mladeniški shod. Pri poznem opraviu pridiguje prof. dr. Hohnjec, ki bo tudi govoril na zborovanju, katero se vrši po cerkvenem opraviu v narodni šol. Mladina in prijatelji mladine, pridite v obilnem številu!

Maribor. J. Levart, po domače fajmošter, iz Blata pri Konjicah, leži v tukajšnji bolnišnici nevarno bolan. Pred par dnevi je gnal brzega konja, ki ga je bil njegov soséd, konjiški tržan Zorman, na Ptuj kupil, domov. Ker se je Levart bil s potom že utrudil, je hotel konja zasedati. Ta se je pa kviško vspel, je jezdeca otresel in se navznak zvalil. Pri tem so se Levartu poškodovala rebra in drobovina. Nesreča nikoli ne počiva!

Maribor. Ponesrečil se je dne 3. marca pri stavbi novega dravskega mosta delavec Janez Tement iz Studenc pri Mariboru. Padel je z odra štiri metre globoko, ter si je pri padcu glavo močno razbil. Prepeljali so ga v bolnišnico.

Maribor. Okrajna bolniška blagajna v Mariboru je zelo komoden zavod. Neki uslužbenec v Ptuj, ki ima delodajalca v Mariboru in je naznanjen in vpisan v mariborsko okrajno bolniško blagajno, je pred kratkim resno obolel. Akoravno je delodajalec vse pravočasno naznanil in plačal, vendar okrajna bolniška blagajna noče poznati dotičnika, pa tudi ne skrbeti za zdravljenje. Bo treba malo pogledati v to upravo.

Hoče. V četrtek dne 3. sušca t. l. popoldne sta se v Ranči na šklednju 11letna posestniška sina Ludwik Godec in Napast iz Račjega z rezilnim strojem igrala. Po nerodnosti je dobil Godec desno roko v rezilni stroj, kateri mu je dva prsta zmečkal.

Celjsko društvo za varstvo otrok ima svoj občni zbor na cvetno nedeljo dne 20. sušca v dvorani hotela „Pri belem volu“ ob 9. uri dopoldne z navadnim dnevnim redom. Udje pa tudi vsi drugi prijatelji društva so vljudno vabljeni.

Rogatec. V našem okraju nadleguje ljudi agent neke tuje, židovske zavarovalne družbe. Podpisuje se z popačenim imenom, ter se nazivlje z lepodonečim naslovom „inšpektor.“ Prišel je k neki stranki na Kamnu, občina Črmožice, ki se je zavarovala ravno pred kratkim pri neki domači zavarovalnici. (S pretvezo, da jo bo on pri svoji zavarovalnici boljše in cenejše zavaroval, ter prvo zavarovalnico brez stroškov odpravil, je izvabil od stranke podpis. Nasledek vsega je bil, da je stranka zašla v tožbo in velike stroške ter mora obema zavarovalnicama plačati zavarovanje. Pozor torej pred brezvestnimi agenti. — Našim somišljenikom priporočamo „Vzajemno zavarovalnico v Ljubljani“, ki postopa pošteno, ter je na Slovenskem najbolj razširjena zavarovalnica.

St. Ilj v Slov. gor. Plojeva „Slogica“ je spoznala za potrebno, da se je v posebnem dopisu iz St. Ilja obregnila ob našega poslanca gospoda Roškarja. Da gospod poslanec dne 20. januarja res ni mogel priti vsled bolezni k nam, o tem smo prepričani. Sicer pa smo že na shodu dne 13. februarja spoznali, komu niso bila Roškarjeva izvajanja po volji. Priporočali bi, da bi mladi poslušalec drugokrat bolj pazno sledil govornikovim izvajanjem, in se ne bi sam sebe osmešil. Naši Šentiljčani in tudi okoličani zaupajo svojemu poslancu gospodu Roškarju, o tem se je „Slogin“ dopisnik lahko na shodu sam prepričal.

Ljutomer. Umrl je tukaj dne 4. t. m. nagloma gospod Tomaž Zigrasser, davkar v pokoju, v 86. letu svoje starosti. Pokojnik je bil rodom Čeh, a svoje narodnosti se ni zavedal. Truplo se je prepeljalo v Rogatec.

Od Žalca. Pred kratkim sem šel od svoje nedeljske krščanske dolžnosti, in ker sem se malo zakasnil po svojih opravkih, je že bilo bolj megleno po Žalcu. Ko pridem na sred trga, pridrvi neko človeče popolnoma razburjeno iz neke gostilne. (Pozdravim in mu voščim dober večer, on pa me prav po divje nahruli in reče, da delam nekemu sramoto. Najbrž zato, ker ne trobim v njihov liberalno-napredni rog! Ker sem pa ravno tega žalskega frakarja slišal pred dobrim mesecem, da morata dva fanta od naše strani iti v napredno šolo, povem ti zdaj lahko na tvojo veliko liberalno uho, da si gotovo ti bil v taki napredni šoli, ker naša mladina še res hvalu Bogu kaj takega ne premore in ne zna. (Ta liberalno-napredni frakar mi tudi predbaciva neko „izdajalstvo.“ Svetujem vam, žalski frakarji, da v tem oziru raje molčite ter pometate pred svojim pragom. Bodite bolj mirni in previdni. Mi se ne damo slepiti. Potrpežljivosti nam je zmanjkalo. Nam je marsikaj znano, posebno iz lanske spomladi, kar vam gotovo zopet ne

bo v čast in korist, ako pride v javnost. Mi pa se držimo gesla: Vse za vero, dom, cesarja!

Boj jetiki.

Napredujoča kultura sedanjega časa si je postavila vzvišeno nalogo: boj zoper zavratne bolezni, ki kužijo vso širno javnost.

Žalostno dejstvo nam priča, da je najbolj razširjena, zategadelj tudi najnevarnejša bolezen med ljudstvom takozvana tuberkuloza ali jetika, tudi sušica imenovana.

V obrambo te strahovite zatiralke človeštva so se ustanovila razna zdravilišča, katera svojo nalogo v dosegu uničenja ali vsaj omejitve te bolezni dosledno izpolnjujejo.

Štajersko zdravilišče zoper jetiko v Hörgasu, katero je ustanovilo Društvo za zatiranje jetike, leži v Renski dolini (Rein), le par kilometrov oddaljeno od železniške postaje Gratwein.

Zdravilišče v Hörgasu razpolaga z 104 ležišči in se peča sprva le z zdravljenjem moških bolnikov. Akoravno so prispevali za ustanovitev in začetno vzdrževanje tega zdravilišča: država, dežela in druge korporacije, vendar ne zadostujejo ti prispevki, da bi se ustreglo vsem potrebam tega zavoda.

Zatorej je umestno in potrebno, da se odzovejo z denarnimi podporami vsi sloji prebivalstva. Ustanovili so se po vseh krajih naše dežele pododbori in pododseki glavnega društva, kateri si štejejo v plemenito dolžnost, da zbirajo pod svojim okriljem dobrotnike in podporne člane.

Tudi celjski politični okraj ni smel in ne sme zaostati za drugimi. Vsled odločnega prizadevanja, visokospoštovanega gospoda c. kr. namestniškega svetovalca barona Müllerja, kateri stoji vedno v prvih vrstah humanitarnega delovanja, se je nabrala v zadnjem času izdatna svota 14.299 K 94 h.

Ta znesek kaže v jasni luči zdravo pojmovanje in blagi čin za človeštvo čutečega prebivalstva.

Naslednji dobrotniki in podporniki so naklonili v ta namen:

Občina Gomilsko 20 K, občina Braslovčev 20, občina Marija Reka 10, občina St. Pavel 10, Hranilnica in posojilnica v Šmarju 100, učenci nem. lj. šole v Hranistiku 20, okr. uč. konferenca v Zid. mostu 180 43, nadučitelj Slane v Petrovčah 10, baron Karol Schwarz 100, uradniki c. kr. davčnega urada v Celju 17 50, šol. vodstvo Vransko 6, župnik J. Kolarič pri Sv. Miklavžu 5, tovarna v Štoreh 1000, župnik Fr. Zdošek v St. Jurju 100, dr. J. Zuza v Laškem 5, uradniki c. kr. dav. urada v Celju 20, kraj. šol. svet in učit. zbor v Šmarju 50, šolsko vodstvo St. Vid 10, šol. vodstvo Gomilsko 4, okr. uč. konf. v Mozirju 52, zadruga rudokopov v Celju 500, konc. urad c. kr. okr. gl. v Celju 79, župnik Fr. Ogrizek v Dramljah 3, dr. J. Hrašovec v Celju 10, županstvo Braslovčev 100, učit. Ljubečno 4, ravnatelj R. Diernmayer v Hranistiku 100, lj. šola Žalec 6, šol. vodstvo Zibika 9, nem. lj. šola v Štoreh 8, šol. vodstvo St. Lovrenc 2, šol. vodstvo v Liki 3, šol. vod. Ponikva 6, šol. vod. Sv. Hema 2, šol. vod. St. Peter 3, šol. vod. Griže 9, šol. vodst. O. Vojnik 19, lj. šola Teharje 9, šol. vod. Blagovna 3, šola v St. Paula 6, šol. vod. Dobrna 5, pivovarna Laški trg 30, šol. vod. Kalobje 2, šol. vod. Liboje 2, dr. J. Benkovič 100, dekl. lj. šola v Šentjurju 8, naduč. Fr. Zopf v Pristavi 3, naduč. Fr. Zidar v Lembergu 2, uč. zbor St. Jur 4, uč. zbor. v Sladki gori 6, šola v Gotovljah 3, občina Loka 145, občina Sv. Hironim 100, dr. Jožef Sernee 200, učiteljica L. Hočevar v Šmarjih 100, županstvo Gomilsko 5, notar M. Jerošek na Oranskem 25, J. Karba v Celju 5, J. Paner, trg. v Braslovčah 100, šola v St. Petru 3, dr. J. Hrašovec 40, šola Frankolovo 4, kraj. šol. svet. Ljubečno 5, županstvo Petrovčev 100, župnik R. Vavčavik, St. Jedert 5, šola v Novi cerkvi 4, dr. L. Gregorec, kanonik v Novi cerkvi 5, Hranil. na Polzeli 10, občina Bočna 10, županstvo okolica Mozirje 5, županstvo okolica Celje 10, okraj. zastop. Celje 150, občina Slivnica 10, občina Ljubno 100, župnik G. Presečnik Frankolovo 2, okr. odbor v Celju 5, župni urad Braslovčev 110, Fr. Burger v Hranistiku 100, dr. S. Hagenauer v Celju 50, županstvo Marija Bela 10, okr. odbor Šmarje 500, brat. skladišnica v Trbovljah 1000, notar A. Drucker v Gornjem gradu 20, kraj. šol. svet. Liboje 5, občina Sv. Krištof 10, učitelj K. Majcen v Mozirju 1, šola v Polzeli 2, šola Sv. Martin 2, občina Trg. Žalec 50, šola Sv. Štefan 2, kraj. šol. svet. Orla ves 27, šola v Ponkvi 2, zadruga rudokopov v Celju 1000, šola v Celju okolica 7, Ant. Turnšek, trgovec v Nazaretu 100, okraj. odbor Laško 500, M. Stribar v Zusni 1, župnik V. Kolar v Mariji Reki 13 55, dr. A. Mravlag, nabral 275, P. Majdič v Celju 1000 K, dr. J. Ipavc 20, župnik V. Mikož 20, Fr. Kartin, trg. v St. Jurju 20, R. Orač v St. Jurju 5, Fr. Prannais v St. Jurju 5, H. Jell v St. Jurju 5, M. Schescherko 20, P. Rožiča 2, T. Rüpschl v St. Jurju 2, občina Zusem 5, dr. J. Ipavc, St. Jurij 30, J. Killel nabral 67, županstvo Višja vas 10, vodstvo nem. šole v Vojniku 4, baronica E. de Seppi 200, W. Abel dedič v Hranistiku 200, H. Skalac v Zid. mostu 100, J. Jeschounig Arja vas 200, Union banka v Celju 20, cem. tovarna Laško 10, G. Gass v Celju 5, P. Sonnenberg 200, grof G. Sahn Reiffenscheid 100, baron Wittenbach v Vranskem 100, baronica A. Beck na Dunaju 10, grofica Irma v Novi cerkvi 10, župnik J. Zapanič 5, trboveljski rudokop 600, župnijski urad Griže 5, II. Galle v Dobrni 10, župnik E. Janžek 5, župnik A. Fischer 3, baron K. Puthon 100, župn. A. Veternik 5, Iv. Kramer, trgovec 5, župnik A. Mojžiček 5, župni urad Luče 10, nadučitelj A. Farčnik 5, F. Gajšek, župan 5, Hran. in posoj. na Dolu 100, županstvo trg Vransko 100, županstvo Dol 10, kraj. šol. svet. Dol 5, J. Lenko St. Peter 50, J. Kramberger zbirka 15 65, N. Zanier St. Pavel 100, županstvo Trbovlje 1000, županstvo Vojnik 5, županstvo Teharje 5, predilnica v Prebolu 20, cem. tovarna Zid. most 200, A. Dolničar v Trbovljah 10, A. Westen v Celju 500, dr. G. Hrašovec 50, Posojilnica na Vranskem 100, uradna konf. Mozirje 52, urad. konf. Zid. most 50, župnik R. Vavčavik 5, župnik Fr. Kuvčič 5, Karl pl. H. Strausseneg 10, inženir F. Krassnigg 5, župnik J. Krajnc 5, kem. tovarna Hranistiku 100, Posojilnica Braslovčev 20, grof R. Fünfkirchen 100, velepos. F. Rak v Braslovčah 100, župnik Gregor Presečnik 2, učitelstvo v Grižah 2, Celjska mestna hran. 100, L. R. Schütz 100, dekan Jakob Kribečnik 10 K.

Kakor je bilo začetkoma omenjeno, se morajo pridružiti tem dobrotnikom tudi še drugi darovalci vseh slojev in stanov, ne glede na narodnost ali politično prepričanje, ker tuberkuloza je najstrašnejša in najzahrbtnjša sovražnica vsega človeštva brez razlike, in le z združenimi močmi se ji bode možno postaviti krepko v bran.

Somišljeniki, agitirajte za „Stražo“. Skrbite, da dobite kar največ naročnikov. Zahtevajte odločno po vseh gostilnah „Stražo“. Posnemajte v tem oziru naše nasprotnike.

MALA NAZNANILA

ki se prejema po 2 vin. od besede, najmanjši znesek je 50 vinarjev.

Kdor želi pojasniti o rečeh, ki so naznanjene v inseratnem delu, naj pride na odgovor znamko 10 vinarjev. Drugače se ne odgovori.

Izurjen pozlataški pomočnik za cerkveno delo dobi takoj stalno službo pri Alojzu Zoratti, Maribor, Schmidererjeva ulica 3. Istotam se sprejme tudi vajenca. 24

Redka priložnost!

Po požaru uničena tovarna mi je prepustila celo zalogo rešenih, finih, tožkih

flanelnih posteljnih odev

v razprodajo. Odeje imajo komaj vidne vodene madeže in jih prodam po tri komade za 9 K; gospodarske težke odeje 4 komade za 10 K z povzetjem. Odeje so 190 cm dolge in 135 cm široke, zelo tople in mehke. Prepričan sem, da da bo vsakdo z mojo pošiljko zadovoljen. 26

Oton Bekera, c. kr. finančni nadpaz v p., Nahod, Češko.

500 hl najboljšega haloškega vina iz l. 1909, že dvakrat pretočenega, prodaja po K 30 — do 40 — loko žel. postaja „Posojilnica Sv. Barbara v Hal.“ 17

Nikoli več

ne bodem menjal mila, odkar rabim Bergman-ovo Steckenpferd lilijino milo (znamka Steckenpferd) od Bergmanna & Co., Tesin na Labi, ker je to milo najbolj učinkovito od vseh drugih zdravilnih mil zoper pege; pospešuje tudi, da ostane polt sveža in lepa. Komad stane 80 vin. in se dobi v vseh lekarnah, drožerijah itd.

XXXXXXXXXX

Zaradi preselitve v Maribor prodam svoj vinograd Zagradom pri Celju (prej Vabič). Natančnejši pogoji se zvedo pri g. dr. Jos. Vrečko, odvetniku v Celju. — Karolina Planer. 23

V Mariboru!

Poduk v glasovirju, orglanju, posvetnem in cerkvenem petju, teoriji, harmoniji itd. daje mlad iskušen in renomiren kapelnik. Ponudbe naj se blagovolijo poslati pod „Kapelnik 1910“ Narodni dom, Maribor.

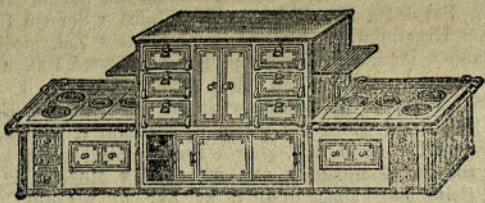
XXXX Restavracija XXXX
Narodni dom
 v Mariboru.

Izhorna kuhinja, izvrstna vina kakor: haloško, ljutomersko, dr. Thurnejev muškatelec, mozlec, vinarec, bizeljčan, konjičan itd.

Pivo iz budjeviške češke pivovarne.

Po letu udobno kegljišče. Vrtni paviljoni. Sobe za tujce.

Za obilni obisk se priporoča 37
Lojzika Leon.

Tovarna za peči H. KOLOSEUS
 Wels, Gornje Avstrijsko.

Izvrstne in v vsakem oziru nedosegljive peči iz železa, emaila, porcelana, majolike za gospodarstvo, hotele, restavracije itd. — Naprave za kuhinjo s soparom, s plinom in peči na plin. Dobe se v vsaki trgovini, kjer ne, se pošljejo takoj. Zahtevajo se naj „Originalni Koloseus-štedilniki in manj vredni izdelki naj se vračajo. Ceniki zastoj.

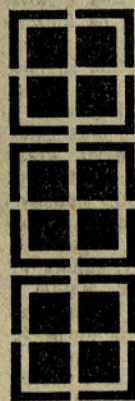
Perilo

žensko in moško, kakor srajce, hlače in ovratnike, nadalje kravate, pase, rokavice, dežnike, solčnike, predpasnike in spodnja krila samo solidni fabrikat v velikanski izbiri in čudovito nizkih cenah se kupi v veletrgovski hiši 64

R. Stermecki, Celje.

Velikanska zaloga garnitur, zastorov in preprog 1 garnitura iz 1 prtiča za mizo in 2 za posteljo skupaj K 9.—, fina K 10.—. Kambrkastih ostankov po 20 mt., trpežni, K 8.—, fini K 10.—, zelo fini K 12.—.

Cerkveni in sobni slikar in pleskar

Fr. Divjak, Maribor
 župnijska ulica števil. 7

prevzame slikanje cerkev v vseh tehničnih izpeljavah, kakor tudi vsa v svojo stroko spadajoča naročila, ki jih izvršuje točno in po zelo nizki ceni ter se priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu.

Vzorci vsakomur na razpolago :: Cene nizke : Proračuni zastoj.

Edina narodna steklarska trgovina
Fran Strupi, Celje

priporoča svojo bogato zalogo stekla, porcelana in kame-nine, vsakovrstnih šip, svetilk, ogledal in okvirov za podobice. Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in pri- vatnih stavbah. 2

Najnižje cene! Najsolidnejša in točna postrežba!
 Na debelo. Na drobno.

Brzjavi: „Kamnoseška in- Prva južnoštajerska kamnoseška industrijska družba Brzjavi: „Kamnoseška in- dustriska zadruga Celje“.

Edino narodno kamno- seško podjetje v CELJU.

Stavbena in umetna kamnoseška
 ::: obrt s strojnim obratom. :::
Izvrševanje vseh stavbenih del:
 kakor stopnic, fasad, podbojev,
 pomolov, nastavkov itd. iz različ-
 ::: nih kamenov in cementa. :::

Specialna delavnica in podoba-
barski atelje za umetna cerkvena
 dela kakor: altarjev, obhajilnih
 miz, prižnic, kropilnih in krstnih
 ::: kamnov itd. :::
Brušenje, puliranje in struganje
 ::: kamena s stroji. :::

Mnogoštevilna zaloga nagrobnih
spomenikov iz različnih marmornih
 vrst granitov in sijenitov po razno-
 vrstnih narisih in nizkih cenah.
Naprava zidanih ali betoniranih
 ::: rodbinskih grobišč (rakev). :::

Tlakovanje cerkva, dvoran in
 hodnikov s šamotnim ali cementnim
 ::: tlakom. :::
Izdelovanje pohištvenih plošč iz
 različnih najbolj idočih marmornih
 ::: vrst v vseh oblikah. :::
 Popravljanje spomenikov, udela-
 ::: vanje napisov v iste. :::

ROBERT DIEHL, žganjarna, Celje,

priporoča svojo doma
 žgano slivovko, tropi-
 novce, vinsko žganje,
 brinjevec kakor tudi

štajerski
konjak.